

Î N C H E I E R E

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Ernu Maria (succesor în drepturi al lui Ernu Gheorghe) și Tricolici Petru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea mixtă, organizația de microfinanțare „Microinvest” societate cu răspundere limitată împotriva Mariei Ernu (succesor în drepturi al lui Ernu Gheorghe), Ciobanu Ion și Tricolici Petru privind încasarea în mod solidar a datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 01 decembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Ernu Maria prin intermediul reprezentantului, avocatul Granici Sergiu, s-a admis apelul declarat de întreprinderea mixtă, organizația de microfinanțare „Microinvest” societate cu răspundere limitată, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Cahul din 23 iunie 2014 și s-a emis o nouă hotărîre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 20 decembrie 2012, ÎM OMF „Microinvest” SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ernu Gheorghe, Ciobanu Ion și Tricolici Petru cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit contractului de împrumut cu destinație specială cu dobîndă nr. CHEG-53.08 din 03 iunie 2008 a acordat lui Ernu Gheorghe un împrumut în mărime de 40 000 lei, cu dobînda anuală de 25% și cu termenul de rambursare pînă la 10 iunie 2009.

Menționează că, suma datorată în baza contractului de împrumut enunțat a fost garantată prin contractul de fidejusiune din nr. CHEG-53.09, încheiat între ÎM OMF „Microinvest” SRL, Ciobanu Ion și Tricolici Petru.

Susține că urmare a nerespectării graficului de rambursare a împrumutului, Ernu Gheorghe a acumulat datorii la tranșele de împrumut și dobânzi aferente, drept urmare

pîrîtlui i-a fost expediată la 02 februarie 2009 o notificare privind restituirea împrumutului, însă nu a primit răspuns.

Cere reclamantului, încasarea în mod solidar de la Ernu Gheorghe, Ciobanu Ion și Tricolici Petru a datoriei în mărime de 39 729 lei, compusă din suma împrumutului nerambursat - 16 446.70 lei, dobînda – 7 501.72 lei și penalitatea – 15 781.51 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1 191 lei cu titlu de taxă de stat achitată.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 04 martie 2014 s-a reluat procesul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva lui Ernu Gheorghe, Ciobanu Ion și Tricolici Petru privind încasarea în mod solidar a datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 57A, Vol.I).

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 20 martie 2013 s-a înlocuit pîrîtlul Ernu Gheorghe, decedat la 06 ianuarie 2010, cu succesorul lui în drepturi Ernu Maria (f.d. 84, Vol.I).

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 23 iunie 2014, s-au admis parțial pretențiile ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva lui Ernu Gheorghe, Tricolici Petru și Ciobanu Ion. S-a încasat de la succesorul în drept a pîrîtlului Ernu Gheorghe, Ernu Maria în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL suma de 39 729 lei, din care: 16 446.70 lei suma împrumutului nerambursat; 7 501.72 lei – dobînda și 15 781.51 lei – penalitatea, datorie din contractul de împrumut și s-a încasat de la succesorul în drept a pîrîtlului Ernu Gheorghe, Ernu Maria în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL cheltuielile de judecată în mărime de 1 191 lei. S-a respins acțiunea pe capătul cererii de chemare în judecată a ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva lui Tricolici Petru și Ciobanu Ion privind încasarea datoriei din contractul de împrumut.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, ÎM OMF „Microinvest” SRL și Ernu Maria au contestat-o cu apel.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2015 s-a admis cererea de abținere a judecătorilor Curții de Apel Cahul, Ghenadie Eni, Tatiana Dimitriadi, Natalia Bondarenco și Vitalie Movilă, precum și cererea de strămutare a judecării cauzei la o altă instanță de același grad, înaintată de președintele Curții de Apel Cahul, Ghenadie Eni. Pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva lui Ernu Gheorghe, Tricolici Petru și Ciobanu Ion cu privire la încasarea datoriei, s-a strămutat spre examinare în ordine de apel, la Curtea de Apel Comrat (f.d. 135-137, Vol.I).

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 20 octombrie 2015 s-a admis cererea de repunere în termen și s-a repus în termen cererea de apel depusă de Maria Ernu prin intermediul reprezentantului, avocatul Granici Sergiu împotriva hotărîrii Judecătoriei Cahul din 23 iunie 2014 (f.d. 198-199, Vol.I)

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 01 decembrie 2015, s-a respins apelul declarat de Ernu Maria prin intermediul reprezentantului, avocatul Granici Sergiu, s-a admis apelul declarat de ÎM OMF „Microinvest” SRL, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Cahul din

23 iunie 2014 și s-a emis o nouă hotărîre, prin care acțiunea depusă de ÎM OMF „Microinvest” SRL a fost admisă. S-a încasat în mod solidar de la Ernu Maria, Ciobanu Ion și Tricolici Petru în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL suma datoriei în baza contractului de împrumut în mărime de 39 729 lei, din care: 16 446.70 lei împrumutul nerambursat; 7 501.72 lei – dobînda și 15 781.51 lei – penalitatea.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Comrat din 17 februarie 2016 s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Ernu Maria prin intermediul reprezentantului, avocatul Granici Sergiu în partea casării încheierii Judecătoriei Cahul din 04 martie 2014, prin care a fost reluată examinarea cauzei și s-a respins ca depus tardiv apelul în partea casării încheierii Judecătoriei Cahul din 20 martie 2013, prin care s-a admis succesiunea în drepturi a Mariei Ernu după decesul lui Ernu Gheorghe și s-au menținut încheierile Judecătoriei Cahul din 04 martie 2014 și 20 martie 2013 (f.d. 246-247, Vol.I).

La 05 februarie 2016, Tricolici Petru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

Pledînd pentru admiterea recursului, Tricolici Petru a invocat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procesual.

A indicat că, instanța de apel nu a luat în considerare că, la încheierea contractului de fidejusiune i-a fost prezentată situația că, semnează un act care atestă primirea mijloacelor bănești de către debitor, dînsul avînd calitatea de martor.

În acest context menționează că, la momentul semnării contractului de fidejusiune, urma să-i fie adus la cunoștință și graficul de rambursare pe care dînsul urma să-l semneze, or, graficul de rambursare, la fel este parte la contract, prin care și-ar fi asumat respectarea termenelor de rambursare.

Consideră că, reclamantul s-a adresat tardiv cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Ulterior, la 18 februarie 2016 și Ernu Maria a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea recursului, casarea acestora și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii integral.

În susținerea recursului s-a invocat că, atît instanța de fond, cît și instanța de apel au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și s-au bazat pe declarațiile intimatului.

A indicat că, instanța de apel nu a luat în considerare că, dînsa nu dispune de un certificat de moștenitor sau certificat ce atestă calitatea de moștenitor, astfel că, încheierea emisă de prima instanță privind înlocuirea pîrîtului Ernu Gheorghe cu succesorul în drepturi Ernu Maria, este neîntemeiată, or, la materialele cauzei nu se regăsesc actele enunțate și nici certificatul de deces.

Mai mult decît atît, Ernu Gheorghe a decedat la 07 mai 2009, adică pînă la adresarea în judecată, iar referirea instanței că, a decedat la 06 ianuarie 2010 și că, se permite succesiunea în drepturi în temeiul art. 70 CPC este irelevantă la caz.

Suplimentar a invocat recurentul că, instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 1543 Cod civil, precum și de faptul că, acțiunea înaintată a fost depusă la 04 decembrie 2012 cu

expirarea termenului de prescripție, calculat de la 10 iunie 2009 (termenul de rambursare a împrumutului) și pînă la 10 iunie 2012, adică cu întârziere de 6 luni, reclamantul-intimat nesolicitînd repunerea în termen a acțiunii.

Consideră recurenta că, emiterea ordonanței judecătorești și anularea acesteia, nu constituie temei pentru întreruperea termenului de prescripție, or, potrivit art. 267 Cod civil, termenul general este de 3 ani.

La fel, menționează recurentul că, instanța de apel nu a luat în considerare că la reluarea examinării pricinii în fond, prima instanță nu a dispus ridicarea specimenului de semnătură a defunctului Ernu Gheorghe de la Secția de pașapoarte Cahul, din care motiv expertiza grafologică nu a fost efectuată, cu toate că a suportat cheltuieli în sumă de 650 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 28 decembrie 2015 (f.d. 230) și recepționată de către recurenți la 04 ianuarie 2016 (f.d.231, 232), recursurile se consideră declarate în termen.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursurile declarate de către Tricolici Petru și Ernu Maria urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către Tricolici Petru și Ernu Maria sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de către Tricolici Petru și Ernu Maria în cererile de recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Tricolici Petru și Ernu Maria, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Tricolici Petru și Ernu Maria se consideră inadmisibile.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî